

Sobre Largo Caballero i l'Estatut. Article de Joan Comorera a "La setmana política. Patriota sent per cent". a *Justícia Social*, 3a. Època, núm. 45, 14 de maig de 1932.

Ha dit Largo Caballero: «No volem que s'atorgui res que pugui ésser una minva per a la unitat nacional... Hi haurà, en definitiva Estatut, sense desmembracions.»

¿Ha parlat l'espanyol o el socialista? L'Espanyol. Sols un espanyol segle XIX, antisocialista, pot parlar d'unitat nacional, pot veure en l'Estatut una «desmembració». Un socialista, no.

Un socialista sap que el concepte de sobirania ha estat superat pel de coordinació internacional de principis i interessos.

Un socialista sap que el concepte de pàtria no és ja el que podia tenir un príncep de sang, ni un príncep d'alcova, o els malaurats «herois» de Cavite.

Un socialista sap que el concepte d'unitat no vol dir ja absorció, ni centralització, ni sometiment a un centre més o menys artificial, de parasitisme més o menys accentuat.

Un socialista sap que tots aquests conceptes, com tants d'altres que regulen i dirigeixen la vida dels homes i dels pobles, han sofert una revisió profunda justament sota la llum poderosa dels principis i del mètode socialistes.

I, també, un socialista sap que únicament una mentalitat imperialista ha d'oposar la unitat pàtria al principi d'autodeterminació, de veure un perill de desmembració en una redistribució de serveis i de facultats dins d'un clos estatal.

¿Què és, doncs, Largo Caballero?